

Aiga Bērziņa

Aiga Bērziņa: "Esmu nelabojama optimiste"

Ādažu sākumskolas skolotāja Aiga Bērziņa par sevi saka: "Esmu nepārtrauktā attīstībā un kustībā. Uzskatu to par priekšrocību, jo nav divu vienādu dienu, nav divu vienādu mācību stundu – katra atnes ko jaunu. Čikstēt par grūtu dzīvi un peļēku ikdienu? Tas nav par mani. Esmu nelabojama optimiste. Pozitī-

visma pietiek man pašai un varu dalīties tajā arī ar citiem!" Aiga Ādažu vidusskolā strādā trešo gadu, taču līdz šim vairāk nekā 20 gadus strādājusi mazā privātskolīnā ar nelielu bērnu skaitu klasē, tāpēc īpašs izaicinājums bijis sākt strādāt ar klasi, kurā ir 28 bērni! Un kā saka pati Aiga – fantastiski bērni! Kad pirmo reizi iepazinusies ar šo klasi Ādažu sākumskolā, bērnu vecākiem paziņojusi: "Cik fantastiski, kolosāli bērni!" Aiga nevar beigt priecāties par to, cik ļoti viņai paveicies, ka viņas klasē ir labestīgi, mīļi, sirsnīgi un zinātkāri bērni. "Viņu labestība un sirsnība, visticamāk, ir no vecākiem," aizdomājas Aiga. Uz jautājumu, kur smēlas savu optimismu, Aiga atbild: "No ģimenes un dabas!" Aiga novērtē, ka agros rītos var sajūst dabas elpu, īpaši pavasarī, kad sāk dzirdēt pirmās putnu čalas un redzēt pirmos pumpurus. "Ieelpoju dziļāk dabas spēku sevi un uzreiz kļūst labāk!" priecājas Aiga. Jautāta par to, kāpēc izvēlējusies pedagoga profesiju, viņa atbild: "Nekad neesmu domājusi par ko citu! Jau bērnībā ap galdu sasēdināju lelles, iztēlojoties, ka esmu skolotāja!" Aiga lellēm bija sataisījusi burtnīcas un ar sarkano pildspalvu laboja kļūdas. Aiga spēku smēlas arī slēpojot un gleznojot. Visvairāk Aigas gleznās atrodami ziedi. Ziemā viņu priecē kalnu slēpošana, bet vasarās – grāmatas, dailliteratūra, jo "specializēto literatūru lasu visu mācību gadu," stāsta Aiga. "Bērniem cenšos iemācīt, ka lasīt ir daudz interesantāk nekā skatīties kādu darbu jau atveidotu filmā. Lasot ir iespēja tēlus uzburt savā iztēlē, izdomāt, kā tie izskatās, bet filmā režisors parāda priekšā, kā tēlam jāizskatās." Jautāta, vai ir kāds autors, kura darbus lasa labprātāk, Aiga atbild: "Nē, atbilstoši noskaņojumam. Tāpat – ar mūziku: ir brīži, kad vēlos klausīties ko lirisku, un ir mirkļi, kad klausos smago roku." Aiga vismaz reizi gadā kopā ar vīru un dēliem ar auto dodas kādā tālākā ceļojumā, jo tieši kopā būsana svešās vietās un jaunās situācijās gan pārbauda ģimenes spēku, gan arī to saliedē. Fotogrāfijā Aiga redzama Vācijas augstākajā virsotnē Cūgšpicē. Vismīļākā atmiņa, uzsākot darbu Ādažu sākumskolā, ir skolas bijušās direktores, tagad direktora vietnieces, Daces Dumpes teiktā: "Nav nepareizu un muļķīgu jautājumu! Ja vien ir kāda problēma, jautājiet! Visu atrisināsim kopā!" Šāda attieksme un vārdi Aigai ļāva justies pavisam droši. Tikpat iedrošinošu attieksmi saņēmusi arī no citiem kolēģiem! "Visiem ir vajadzīga atbalstoša vide. Gan skolotājiem, gan bērniem," pārliecināta Aiga. Tieši tāpēc Aiga stundas sāk ar 10 minūšu sarunu, kurā apjautājas,

kā katram klājas. Ja Aiga pamana, ka kāds skolēns ir nomākts, izskatās norūpējies, aicina dalīties, sakot, ka dalīta bēda ir pusbēda. Daloties ar citiem, uzreiz kļūst vieglāk. Aiga uzskata, ka tikai atbalstoša, sirsnīgā vidē var atplaukt bērna spējas. Vidē, kurā valda bailes no soda, mācīties ir neiedomājami grūtāk. Kas saista pedagoga darbā? "Izaicinājums ieraudzīt, kā bērna acis iedegas zinātkāres dzirkstele! Atmodināt to!" Izaicinājums ir arī atrast pareizo pieeju, lai skolēnam būtu vieglāk izprast apgūstamo tēmu. Piemēram, daudzi bērni arī matemātiku labāk izprot, zīmējot. Risinot teksta uzdevumus, attēlojam tos shematiski." Aiga visaugstāk cilvēkos vērtē godīgumu un patiesumu. Viņa pamanījusi, ka jaunākajai paaudzei ir sava stāja, pārliecība par savu viedokli, reizēm skolēni ir tik ļoti pārņemti ar savas domas pareizību, ka nevēlas ieklausīties citos. Tad Aigas uzdevums ir mudināt sadzirdēt otru. Kāds ir lielisks pedagogs? "Tāds, kuram mirdz acis!" pārliecināta Aiga. "Nav nozīmes zinātniskajiem grādiem un atestātiem, galvenais, ka ir atvērta sirds un mirdzošas acis!"